

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712210253
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6712210253.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: H. W., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpená Advokátskou kanceláriou Urbáni & partners, s.r.o., so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36646181, proti žalovanému: Mesto Zvolen, IČO: 00320439, so sídlom Námestie Slobody 22, 960 01 Zvolen, o náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 15.11.2018, č.k. 15C/124/2012-464, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu v III. výroku **m e n í t a k**, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100% z výšky prisúdeného plnenia.
- III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100% z výšky prisúdeného plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„I/ Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyňi sumu 99.000,-- €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II/ V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a** .

III/ Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 20%.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zák. č. 66/2009 Z.z. je zákonom, ktorý predpokladá ustanovenie § 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka zriadenie vecného bremena zákonom. Predmetom konania bola náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom zriadeného zákonom č. 66/2009 Z.z. Po zrušení a vrátení veci krajským súdom, bolo úlohou okresného súdu stanoviť výšku tejto náhrady. Nárok ako taký na priznanie tejto náhrady bol daný s tým, že o nároku rozhodoval súd pôvodným rozhodnutím zo dňa 02.07.2015 a v tejto časti bol názor súdu prvej inštancie potvrdením odvolacieho súdu zo dňa 26.07.2017. V ďalšom konaní po zrušení a vrátení veci krajským súdom okresnému súdu, strany sporu v konaní predložili nové znalecké posudky, ktoré spĺňali zákonom požadované parametre, nakoľko sa jednalo o súkromné znalecké posudky. Žalobkyňa doložila znalecký posudok N.. L. č. XX/XXXX kde znalec stanovil všeobecnú hodnotu vecného bremena sporných pozemkov pri veľkosti jej podielu v čiastke 114 000,- Eur. Žalovaný doložil znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený N.. H. S., ktorá rovnako ako N.. L. stanovila všeobecnú hodnotu vecného bremena ako obmedzenie vlastníckeho práva k totožným pozemkom v sume 25,34 Eur za m², čo v číselnom prepočte na m² a veľkosť podielu pripadajúci na žalobkyňu predstavuje sumu 83 698,53 Eur, po zaokrúhlení 84 000,-

Eur. Obidvaja znalci použili metódu polohovej diferenciácie a obaja poukázali na to, že v zásade sú tieto znalecké posudky rovnaké. Rozdiel bol najmä v subjektívnom pohľade každého zo znalcov na ohodnotenie využiteľnosti sporných pozemkov alebo riziko nevyužívania tohto pozemku. Vzhľadom k tomu, že obe strany sporu predložili relevantné znalecké posudky, ktoré boli vypracované rovnakou metódou, v ktorých boli zvolené takmer totožné postupy pri stanovení hodnoty práva a závad na určenie náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva žalobkyne a rozdiel bol len v koeficientoch, ktorých hodnotenie, resp. hodnota vyplýva zo subjektívneho hodnotenia každého zo znalcov, súd spriemeroval hodnotu náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom stanovenú N.. P. L. s hodnotou N.. H. S. a túto sumu určil ako náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne (114 000,- + 84 000,- Eur = 198 000,- Eur/2 = 99 000,- Eur). Zo strany žalovaného došlo k nekorektnému správaniu sa, kedy opakovane zavádzal žalobkyňu o podanom návrhu na začatie konania o pozemkových úpravách, pričom toto bolo zastavené práve pre nečinnosť žalovaného. Bolo by nespravodlivé od vlastníka pozemku požadovať, aby po vopred neurčenú dobu trpel obmedzenie svojho vlastníckeho práva, a to bez náhrady alebo za neadekvátnu náhradu. Žalovaný totiž zneužíva, že zák. č. 66/2009 Z.z. neurčuje obci žiadnu lehotu na usporiadanie majetkovo-právnych vzťahov pod stavbami k cudzím pozemkom. Námietky zo strany žalovaného týkajúce sa premlčania okresný súd nepovažoval za opodstatnené, keďže žaloba bola podaná dňa 29.06.2012. Zák. č. 66/2009 Z.z. nadobudol účinnosť v čl. I., II a III. dňom 01.07.2009. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva ako jednorazovú náhradu a nie opakované plnenie tak, ako sa k tomu vyjadroval žalovaný v priebehu konania. Zo zákona č. 66/2009 Z.z. nevyplýva, že by sa malo jednak výlučne o vecné bremeno, ktoré má charakter opakujúceho sa plnenia, preto súd rozhodol o náhrade za obmedzenie vlastníckeho práva zákonným vecným bremenom ako jednorazovej náhrade s tým, že zákon nerieši poskytovanie náhrady za vzniknuté vecné bremená a zároveň *expressis verbis* neustanovuje bezodplatnosť zákonného vecného bremena. Predmetom konania nebolo poskytnutie tejto náhrady vo forme opakujúceho plnenia, ale vo forme jednorazovej náhrady, čo zákon nevyklučuje (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/49/2014). Rozhodnutie oprel o ust. § 123, § 124, § 128 ods. 1, § 151n ods. 1 veta prvá, § 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka; čl. 20 ods. 1 Ústavy SR; čl. I. § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 3, 4; § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z.; čl. XI ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Pôvodne podanou žalobou žalobca žiadal priznať 165 150,- Eur. Čiastočne zobral žalobu späť s tým, že predmetom konania tak zostalo priznanie sumy 113 920,47 Eur. Súd priznal žalobkyňi sumu 99 000,- Eur. To znamená, že úspech žalobkyne k neúspechu predstavuje 60%, pričom v časti 66 150,- Eur bol čiastočne žalobný návrh zamietnutý a čiastočne bolo konanie pre správanie sa žalobkyne, ktorá zobrala v časti nároku po vyhotovení znaleckého posudku žalobu späť, čo s poukazom na ust. § 256 ods. 1 CSP je pripočítané ako zavinenie na starne žalobkyne.

3. Proti rozsudku sa odvolali žalobkyňa aj žalovaný v zákonom stanovenej lehote.

4. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že súd žalobu žalobcu zamietne, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno alebo po vykonaní kontrolného znaleckého dokazovania zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že žalobkyňi prizná náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva za obdobie od účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z., t.j. odo dňa 01.07.2009 do 29.06.2012. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP. Namietal, že okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Návrh žalovaného na porovnanie znaleckého posudku s územným plánom mesta ako aj výsluch znalkyne súd zamietol, čím odňal možnosť žalovanému konať pred súdom. Vzhľadom na okolnosti a pochybnosti o správnosti vypracovaných znaleckých posudkov, je podľa názoru žalovaného nepochybné, že spornosť výšky náhrady za jeden m² nebola odstránená, a teda že súd mal nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie. Žalovaný sa nestotožnil ani so stanoviskom súdu, že konanie vedené pod sp. zn. 8C/194/2013 nie je konaním totožným, v ktorom by sa neriešili obdobné právne spory ako v tomto konaní. Súd bližšie svoj argument pre zamietnutie tohto dôkazu neodôvodnil, čím zasiahol do práva na spravodlivý súdny proces žalovaného. Namietal aj nedostatočne odôvodnené rozhodnutie okresného súdu. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 29.06.2012, žalovaný má za to, že žalobkyňi by mohla vzniknúť náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva len od účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z., t.j. od 01.07.2009 do 29.06.2012.

5. Žalobkyňa podala odvolanie voči tretiemu výroku, a to voči trovám konania. Priznanie trov žalobkyňi vo výške 20% považuje za nespravodlivé vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho vývoj. Poukázala na ust. § 142 ods. 3 O.s.p., ktorý platil v čase začatia sporu, ako aj v čase čiastočného späťvzatia žaloby. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu

alebo znaleckého posudku. Je zrejme, že v danom prípade nárok žalobcu (základ sporu) bol daný a procesne žalobcom dôkazne podložený. Žalobkyni by mala byť priznaná plná náhrada trov konania výlučne z prisúdenej sumy, čo je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 CSP), keďže ten ako je uvedené vyššie, sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Dôvodom pre takýto postup je jednak procesne úspech žalobcu čo do právneho základu, ktorého výška závisela po tom už len na znaleckom posúdení. Uvedené treba mať na zreteli aj vo vzťahu k súdnemu poplatku, pretože ten žalobkyňa zaplatila z požadovaného plnenia, pričom celým konaním je zrejmy zreteľ žalobcu na hospodárnosti (vlastný posudok, mimosúdne jednanie, čiastočné späťvzatie pred otvorením pojednávania), zatiaľ čo žalovaný plniť odmietal, žalobkyňu pred podaním žaloby zavádzal ohľadne správneho konania, procesne sa snažil konanie prerušovať a napokon žiadal žalobu zamietnuť. Navrhla preto, aby žalobkyňa mala voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej istiny 99 000,- Eur.

6. K odvolaniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Rozsudok okresného súdu navrhla potvrdiť ako vecne správny. Odvolanie žalovaného do merita veci považuje za nedôvodné. Súd vo veci vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté sporovými stranami, pričom v prejednávanej veci platí aj právny názor odvolacieho súdu, v zmysle ktorého nárok žalobkyne je daný. Poukázala na to, že ani samotný žalovaný vlastnému znalcovi nedal ako podklad pre posudok N. územný plán. Jeho návrhy na doplnenie dokazovania sú len účelovou snahou o opätovné predĺženie konania tak, ako to žalovaný činí od počiatku. Žalovaný mal možnosť vzniesť námietky a pripomienky, vyjadriť sa k znaleckým posudkom, avšak teraz v rámci odvolania činí rôzne námietky, ktoré predtým včas neprezentoval a najmä také, ktoré nie sú relevantné. Konanie 8C/194/2013 nerieši ani predbežnú otázku, a netýka sa sporových strán v tomto konaní. Žalobkyňa zdôrazňuje, že žalovaný postupoval celý čas neseriózne a klamlivo. Ohľadne prerušenia tohto konania opätovne žalobkyňa odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho dôvody, pričom v tomto smere je námietka žalovaného dokonca res iudicata. Námietka ohľadne toho, že žalobkyni by mala patriť náhrada len za obdobie od 01.01.2009 do 29.06.2012 je irelevantná. Zdôraznila, že do dnešného dňa je obmedzená v užívaní svojho vlastníckeho práva, pričom žalovaný má z obsahu vecného bremena vyšší osov ako samotná vlastníčka. Súčasne je zrejme, že žiadny zákon nezriadil predmetné vecné bremeno bezodplatne, a preto aj chýba logická súvťažnosť žalovaného o tom, že nárok na náhradu možno ani nevznikol. Zákonodarcia explicitne neupravil mechanizmus opakujúceho plnenia z práva na primeranú náhradu zo zákonného vecného bremena. Ak by tento cieľ sledoval, nepochybne by takáto regulácia opakujúceho sa plnenia bola v zákone presne stanovená, viď rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/81/2015 zo dňa 29.06.2016, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/49/2014 zo dňa 14.04.2016). Okresný súd v žiadnom prípade nemohol vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko použil zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na dané konanie, a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na odlišné právne posúdenie veci.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v napadnutom I. výroku, v III. výroku (trovy konania) rozsudok zmenil podľa § 388 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom I. výroku správne a odvolací súd sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Okresný súd vykonal vyčerpávajúce dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach, pričom na základe takto vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval príslušné právne normy, ktoré aj vyložil. Okrem toho súd zrozumiteľne uviedol, prečo z jednotlivých dôkazov vychádzal, ktoré nezohľadňoval a nepovažoval za rozhodujúce.

10. Ani s ohľadom na námietky vznesené žalovaným v odvolacom konaní nemožno dospieť k inému záveru, než k akému dospel okresný súd. V odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli významné a odôvodňovali iné, resp. také rozhodnutie, akého sa domáhal.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa okresný súd vysporiadal už aj s námietkami žalovaného uvedenými v predmetnom odvolaní. Žalovaný v odvolaní neuviedol iné, nové skutočnosti, ako tie, ktoré uvádzala v priebehu konania na súde prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania pred okresným súdom jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa má nárok na priznanie náhrady za obmedzenie jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Zák. č. 66/2009 Z.z. bol prijatý za účelom majetkovo-právneho usporiadania pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky. Tento zákon podľa § 1 ods. 1, 2 upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Spôsob tohto usporiadania pozemkov je upravený v § 2, a to poskytnutím náhradného pozemku v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, a pre prípad, že obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal vlastníkom stavby podľa osobitných predpisov neuplatní postup podľa ods. 1 (poskytnutím náhradného pozemku) nastupuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 330/1991 Zb. Zák. č. 66/2009 Z.z. neupravuje spôsob, ani poradie spôsobu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov. Obec alebo vyšší územný celok nie sú pri usporiadaní vlastníckych vzťahov spôsobom uvedeným v § 2 a 3 zák. č. 66/2009 Z.z. viazaní žiadnou lehotou.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby, právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok.

13. Vecné bremeno, obsah ktorého je vymedzený v § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. vzniká zo zákona. Vznik vecného bremena zo zákona i keď je vo verejnom záujme neznamená, že toto vecné bremeno vzniká bez náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku, keď podľa čl. 20 ods. 4 zák. č. 460/1992 Zb. Ústava SR v znení neskorších predpisov, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Samotné ustanovenie § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. v časti o vzniku vecného bremena zo zákona odkazuje na ustanovenie § 151n až § 151p Občianskeho zákonníka. Zák. č. 66/2009 Z.z. ako lex specialis k Občianskemu zákonníku nerieši okrem spôsobu vzniku vecného bremena a času jeho vzniku žiadne iné otázky. Vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/89/2008 zo dňa 21.12.2019). Aj keď majú nesporný verejnoprávny prvok daný spôsobom ich vzniku a účelom, ktorému slúži, nemožno prehliadať to, že majú aj významný prvok súkromnoprávny. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou občianskoprávnou úpravou. To znamená, že ak špeciálne predpisy zákonných vecných bremien neupravujú náhrady súvisiace s ich výkonom, treba použiť úpravu súkromnoprávnu.

14. Zák. č. 66/2009 Z.z. nerieši formu náhrady za zákonom zriadené vecné bremeno. V súlade s čl. 20 ods. 4 Ústavy SR upravuje právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva Občiansky zákonník v § 128 tak, že vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu. Bolo by nespravodlivé od vlastníka pozemku (žalobkyni) požadovať, aby trpela obmedzenie svojho vlastníckeho práva bez náhrady alebo za neadekvátnu náhradu.

15. Okresný súd správne ustálil aj výšku hodnoty náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, keď spriemeroval znalecké posudky N. a N., ktoré strany súdu v konaní predložili. Aj keď znalecké posudky uvádzali rozdielne výšky náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, okresný súd správne poukázal na to, a odvolací súd sa s jeho úsudkom v plnom rozsahu stotožňuje, že obidvaja znalci pri vypracovaní znaleckých posudkov použili rovnakú metódu, a to metódu polohovej diferenciácie. Rozdielnosť pri stanovení výšky hodnoty troch koeficientov spočívala v subjektívnom pohľade každého zo znalcov na ohodnotenie využiteľnosti sporných pozemkov alebo v riziku nevyužívania tohto pozemku. Odvolací

súd sa zároveň stotožňuje aj so záverom okresného súdu ohľadom nevykonania návrhov na doplnenie dokazovania, a to z dôvodu hospodárnosti konania. Žaloba na okresný súd bola podaná dňa 29.06.2012 a od tej doby uplynulo 6,5 roka do rozhodnutia okresného súdu a žalovaný v priebehu tohto konania ani raz nenamietal nepoužitie územného plánu mesta Zvolen pri vypracovávaní znaleckých posudkov, ba dokonca uvedený plán nepredložil ani pri vypracovaní svojho súkromného znaleckého posudku znalkyňou N.. S., ktorá pre žalovaného vypracovala znalecký posudok 2x. Neúčelné bolo aj vypočítanie znalkyne N.. S., nakoľko znalkyňa sa na pojednávanie, na ktoré bola predvolaná nedostavila a písomne sa vyjadrila k svojmu znaleckému posudku, na ktorom v plnom rozsahu zotrvala. Z vyššie uvedených dôvodov, preto nebol dôvod ani na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania. Taktiež nebol dôvod na pripojenie spisu Okresného súdu Zvolen 8C/194/2013, nakoľko uvedené konanie nie je konaním totožným, tak ako na to poukázal okresný súd vo svojom rozhodnutí. V konaní 8C/194/2013 žalobcovia skutkovo vymedzili svoj uplatnený nárok tak, že sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za dva roky späť ku dňu podania žaloby na súd (732 x 8,11 Eur). Predmetom žaloby v uvedenom konaní bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške všeobecného nájmu určeného znaleckým posudkom za 732 dní (2 roky pred podaním žaloby) po 8,11 Eur denne spolu s úrokom z omeškania. V predmetnom konaní sa žalobkyňa domáha jednorazovej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva žalovaným. Správne teda okresný súd poukázal na to, že uvedené konanie nie je konaním totožným. Potom nie je dôvodná námietka žalovaného, že pokiaľ im súd návrhy na doplnenie dokazovania zamietol, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

16. Pokiaľ žalovaný namietal, že vecné bremeno má charakter dočasný, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/117/2017, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 8C/194/2013-216 zo dňa 29.11.2018, uvedené konanie, ako je už vyššie uvedené nie je totožné s predmetným konaním, pretože žalobkyňa v predmetnom konaní žiada priznať náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vo forme „jednorazovej náhrady“, čo zákon nevylučuje, tak ako na to poukázal aj okresný súd a odvolací súd sa s jeho úsudkom v plnom rozsahu stotožňuje (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/49/2014). Preto nebola ani dôvodná námietka žalovaného, že súd mohol žalobkyni priznať náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva len od účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z., t.j. od 01.07.2009 do 29.06.2012. Žiadny zákon neupravuje mechanizmus opakujúceho sa plnenia z práva na primeranú náhradu zo zákonného vecného bremena.

17. Pokiaľ sa týka odvolania žalobkyne do trov konania, uvedené odvolanie je v plnom rozsahu dôvodné.

18. Dôvodná je námietka žalobkyne vo vzťahu k III. výroku, keď okresný súd nesprávne aplikoval pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 255 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že žalobkyňa mala v konaní úspech len čiastočný. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, z povahy tohto nároku vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu, prípadne záverov znaleckého dokazovania. Je preto spravodlivé, aby až súdom priznaná výška plnenia (nie žalobkyňou v žalobe uplatnená) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania. Zásadu úspechu vo veci (§ 255) treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napríklad výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobkyňa pri uplatnení nároku na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva je preto nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú. Preto odvolací súd priznal žalobkyni trovy prvoinštančného konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a rozhodnutie okresného súdu zmenil (§ 388 CSP).

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu z výšky prisúdeného plnenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. O veci senát krajského soudu rozhodl poměrem hlasů členů senátu 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatří do právomoci soudů,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštalacie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolání v případoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštalacie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).